

Byla by odpověď na uvedenou otázku jiná, pokud by zmírnění spadalo do rámce smlouvy uzavřené mezi spotřebitelem a podnikatelem, jejímž účelem je právě mimosoudně urovnat spor týkající se možného nedostatku transparentnosti klauzule, která nebyla individuálně sjednána, obsažené ve smlouvě mezi nimi uzavřené dříve?

- 2) Má být čl. 4 odst. 2 směrnice 93/13 vykládán v tom smyslu, že pojmy „hlavní předmět smlouvy“ a „přiměřenost ceny a odměny na straně jedné [a] služeb nebo zboží dodávaných výměnou na straně druhé“ zahrnují dvě klauzule obsažené ve smlouvě, která nebyla sjednána individuálně mezi podnikatelem a spotřebitelem, v nichž se jednak zmírňuje klauzule obsažená ve smlouvě mezi nimi uzavřené dříve, nahrazením jinou – pro spotřebitele méně nevýhodnou – klauzulí, a jednak se spotřebitel vzdává práva soudně či mimosoudně řešit případný nedostatek transparentnosti uvedené klauzule a účinků z toho plynoucích?
- 3) Má být v případě kladné odpovědi na předchozí otázku článek 4 směrnice 93/13 vykládán v tom smyslu, že „povaha zboží nebo služeb, pro které byla smlouva uzavřena“ a „[odvolání] na dobu uzavření smlouvy s ohledem na všechny okolnosti, které provázely uzavření smlouvy“ mohou být zohledněny pouze při posouzení zneužívající povahy klauzule, která se nevztahuje na vymezení hlavního předmětu smlouvy? Nebo naopak, mají být tato kritéria zohledněna při posouzení klauzule, která odkazuje na hlavní předmět smlouvy, na kterou se odkazuje v čl. 4 odst. 2?
- 4) Je v případě kladné odpovědi na otázku 2 slučitelná s čl. 4 odst. 2 směrnice — konkrétně s požadavky na jasnou a srozumitelnou formulaci —, vnitrostátní judikatura, která ohledně smlouvy mezi podnikatelem a spotřebitelem, která nebyla individuálně sjednána a kterou se zmírňuje uplatňování klauzule obsažené ve smlouvě mezi nimi dříve uzavřené, nepovažuje za nezbytné, aby podnikatel informoval spotřebitele o možném nedostatku transparentnosti uvedené klauzule, neboť kritéria nedostatku transparentnosti vnitrostátní judikatura považuje za všeobecně známé?
- 5) Má být v případě kladné odpovědi na otázku 2 vykládán čl. 4 odst. 2 směrnice v tom smyslu, že vzdání se – ze strany spotřebitele – nároku soudně či mimosoudně řešit možný nedostatek transparentnosti klauzule, která nebyla sjednána individuálně, splňuje požadavek „jasné a srozumitelné formulace“ pouze v případě, že podnikatel předem informoval spotřebitele o konkrétních právech, kterých se vzdává, a zejména o konkrétní částce, jejíž vymáhání se tím vzdává?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra
(Portugalsko) dne 5. října 2018 – Nelson Antunes da Cunha, Lda v. Instituto de Financiamento da
Agricultura e Pescas IP (IFAP)**

(Věc C-627/18)

(2018/C 455/33)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Účastníci původního řízení

Odpůrkyně: Nelson Antunes da Cunha, Lda

Navrhovatel: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Předběžné otázky

- 1) Uplatňuje se promlčecí lhůta pro výkon povinnosti vrátit podpory, stanovená v čl. 17 odst. 1 nařízení Rady (EU) č. 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie ⁽¹⁾, výhradně ve vztazích mezi Evropskou unií a členským státem, který je příjemcem rozhodnutí o vrácení podpor, nebo se vztahuje také na vztahy mezi daným členským státem a odpůrkyní, která je příjemkyní podpory považované za neslučitelnou se společným trhem?

- 2) V případě, že se uvedená lhůta vztahuje také na vztahy mezi členským státem, který je příjemcem rozhodnutí o vrácení podpor, a příjemci podpor považovaných za neslučitelné se společným trhem, je třeba mít za to, že se tato lhůta vztahuje pouze na proces přijetí rozhodnutí o vrácení, nebo také na jeho výkon?
- 3) V případě, že se uvedená lhůta vztahuje také na vztahy mezi členským státem, který je příjemcem rozhodnutí o vrácení podpor, a příjemci podpor považovaných za neslučitelné se společným trhem, je třeba mít za to, že tato lhůta se přerušuje jakýmkoli úkonem Komise nebo dotčeného členského státu, který se týká protiprávní podpory, i když nebyl oznámen příjemci podpory, která má být vrácena?
- 4) Brání čl. 16 odst. 2 nařízení Rady (EU) č. 2015/1589 ze dne 13. července 2015, jakož i zásady unijního práva, konkrétně zásada efektivity a zásada neslučitelnosti státních podpor s jednotným trhem, uplatňování promlčecí lhůty, jejíž trvání podle čl. 310 odst. 1 písm. d) občanského zákoníku je kratší, než co stanoví článek 17 uvedeného nařízení, na splatné úroky z podpory, která má být vrácena?

(¹) Úř. věst. 2015, L 248, s. 9.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski gradski sad (Bulharsko) dne 8. října 2018 –
EN, FM, GL v. Ryanair Designated Activity Company**

(Věc C-629/18)

(2018/C 455/34)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofijski gradski sad

Účastníci původního řízení

Žalobci: EN, FM, GL

Žalovaná: Ryanair Designated Activity Company

Předběžná otázka

Je se článkem 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 (¹) slučitelné, že volba soudní příslušnosti pro žaloby podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (²), je založena na dohodě, která byla přijata před vznikem sporu?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1).

(²) Úř. věst. 2004, L 46, s. 1.